

זהב חיים דף פא

הלוּכּוֹת פְּסוֹלִי הַמְּלָכָדָשִׁין

פרק שני

דמי קדושים שנחערבו, בין דם בדם לבין פוס בLOSE: אם נתערבו הפנינים מפנה אחת הפנינים מפנה אחת - תן הכל מפנה אחת; וכן הפנינים מפן ארבעה הפנינים מפן ארבעה - תן הכל מפן ארבעה. נתערבו הפנינים מפנה אחת בפנינים שפחים שחן לאربعע - תן הכל מפנה אחת. נחערבו הפנינים למעלה הפנינים למטה - ישפן הכל לאמה, וכן חסרים פסולים. אפלו נתערבו שירוי החטא עם פם השעה, שמקומות הכל למטה - ישפן הכל לאמה....

יג נתערבו הפנינים בפנינים בפנינים בחוץ - ישפנו הכל לאמה. ואם לא שאל, ולקח דם המערבת ונמן ממנה בפנינים ובחוץ - בין שמן בפנינים וחרור ונמן בחוץ, או בחוץ וחרור ונמן בפנינים, הכל בשאר.

הלוּכּוֹת תִּמְוֹרָה

פרק שלישי

ידי הקרבת התמורה **א** כיצד דין הטענות לקרב? פמונת השעה - תקנוב עולה. ואם היהת תמורה נקבה או בעלת מום - תרעה הנקבה עד שיפל בה מום, ותמוך, ויביא בדמיה עולה. פמונת החטא - פמות, כמו שבארכנו בפסולי המקדשין (א). פמונת האשם - תרעה עד שיפל בה מום, ויביא בדמיה לנרכבה. פמונת השלמים - פשלמים לכל דבר: טעונה סמייה ונכסים ותנופת חזה ושוק. פמונת מתודה - מתודה, אלא שאינה טעונה להם, כמו שבארכנו בפסולי המקדשין (ב). פמונת הפשח: אם חמיר בו קם חסות יום ארבעה עשר - אין פמונתו קרבנה, אלא תרעה עד שיפל בה מום, ויביא בדמיה שלמים; ואם חמיר בו אחר חסות - הלי תפנומה עצמה תקנוב שלמים. פמונת הביבור והמעשר - אין קרבין לעולם, שנאמר בביבור: "לי הרא" (ויקרא כט, יט) - מפני השמואה למדרתו: הוא קרבן ואין פמונתו קרבנה; וכן המעשר בביבור. פמונת תרעה עד שיפל בה מום, ותאכל. **ב** פמונת הביבור - לפהנים; ופמונת המעשר - לבעלים. ובשם שאין פודין ביבור ומעשר שנפל בהן מום, כמו שבארכנו בהולכות אסורי מזבח אי, אך אין פודין פמונת.

הלוּכּוֹת תִּמְדִין וּמוֹסְפִּין

פרק תשיעי

כליל קדימה **ה** דם החטא קודם לדם השעה, מפני שאין השם החטא מתכפר. אברוי עולה קודמן לאמורי חטא, מפני בקדושים שהשעה כללה לאשים. דם חטא ואברוי עולה - אי זה שירצחה יקרים. וכן דם עולה ואמוריה חטא, או דם עולה ונדם אשם - אי זה שירצחה יקרים.